

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2917/2019
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ... кога заступа пуномоћник Зоран Ђушић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., Општина ... кога заступа пуномоћник Стојан Такић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима садржаног у пресуди Апелационог суда у Нишу Гж бр.3074/18 од 18.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима садржаног у пресуди Апелационог суда у Нишу Гж бр.3074/18 од 18.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж бр.3074/18 од 18.02.2019. усвојене су жалбе странака укинута је првостепена пресуда Основног суда у Лесковцу СЈ у Власотинцу П 220/17 од 06.12.2017.године и пресуђено тако што је тужбени захтев делимично усвојен, а делимично одбијен и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правоснажног решења о трошковима поступка, садржаног у другостепеној пресуди, ревизију је изјавио тужилац због повреде одредаба ЗПП и погрешне примене материјалног права сматрајући да му припадају трошкови сразмерни успеху у спору. Позвао се на одредбу члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП.

Тужени је преко пуномоћника поднео одговор на ревизију. Трошкове је тражио и определио.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 403. став 2, члана 410. став 2. и члана 420. у вези са чланом 28. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 55/14) и одлучио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да када је за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора као та вредност узима се

само вредност главног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Парнични трошкови о којима је одлучивао другостепени суд прописани су процесним законом у члановима 150- 167. ЗПП што одређује карактер одлуке која се побија ревизијом. Захтев за накнаду трошкова је у предметном спору споредни захтев. Против решења другостепеног суда, ревизија се не може изјавити, ако се ревизијом побија само одлука о трошковима поступка као споредном захтеву. Нема места ни примени одредбе члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП по којој је ревизија увек дозвољена када другостепени суд укине првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака. Ово са разлога што се наведена одредба не примењује када је предмет ревизије само решење о трошковима поступка.

Изјављеном ревизијом тужилац побија само првоснажно другостепено решење о трошковима поступка па ревизија није дозвољена.

На основу изложеног Врховни касациони суд је ревизију одбацио применом члана 413. ЗПП и одлучио као у изреци.

На основу овлашћења из члана 165. став 1. ЗПП, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер ти трошкови нису били нужни за вођење парнице у смислу члана 154. ЗПП.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић